

Улф Старк

ЧАРОБНЕ ПАТИКЕ МОГ ПРИЈАТЕЉА ПЕРСИЈА

Наслов оригинала

ULF STARK

Min vän Percys magiska gymnastikskor

Text © **Ulf Stark 1991**

First published by Bonnier Carlsen, Stockholm, Sweden

Published in the Serbian language by arrangement with Bonnier Group Agency, Stockholm, Sweden

За издање на српском језику © Креативни центар 2012

Библиотека *Свет је један*

књига педесет шеста

прво издање

Уредник библиотеке

Дејан Беговић

Уредник издања

Наталија Панић

Илустрације

Сања Дракулић

Лектор

Ивана Игњатовић

Дизајн корица

Душан Павлић

Припрема за штампу

Љиљана Павков

Издавач

Креативни центар, Београд, Градиштанска 8

тел.: 011 / 38 20 464, 24 40 659, 38 20 483

www.kreativnicentar.rs

e-mail: info@kreativnicentar.rs

За издавача

мр Љиљана Маринковић, директор

Штампа

Публикум

Тираж

2.000

ISBN 978-86-7781-960-6

Издавање ове књиге помогао је *Савет за културу Шведске*

Улф Старк

Чаробне патике мог пријатеља Персија

Са шведског превела
Славица Агатоновић

Креативни центар

*Мојим браћаницама
Ани, Сџини и Кајси*

Голе жене

– Еј! Куда ћете?! – повикао је Перси.

Висио је обешен ногама о стари трули храст и гледао како Клас-Јеран, Уфе Рикберг и ја јуримо преко школског дворишта као луди.

– Никуд! – повикао је Уфе Рикберг.

– Само ћемо да гледамо неке *џајне*! – заурлао је Клас-Јеран.

Журили смо. У оно време увек смо журили. Али тог дана било је сунца, школа се рано завршила и пошли смо до шупе за алат код Уфеа Рикберга да гледамо голе груди.

Али прво смо свратили код мене да попијемо сок.

Становао сам у великој сивој кући поред старачког дома. Преко пута је живео Густавсон, који је био мрзовољан човек. А поред његове куће била је пекара. Ако бисмо трчали низбрдо, дошли бисмо до капеле, где смо могли да гледамо сјајна мртвачка кола.

То смо и тад урадили.

Стајали смо и удисали диван мирис из пекаре и гледали мртвачка кола. После неког времена изнет је бео ковчег на којем је било мало цвећа. Тада смо скинули школске капе. Повили смо главе и најезили се од среће што смо још живи.

Онда смо отрчали мојој кући и од маме добили вруће колаче.

– А шта ћете сад да радите? – рекла је мама кад смо их појели. – Хоћете ли да играте бадминтон?

– Не, сад ћемо да гледамо природу – рекао је Уфе Рикберг.

И онда смо одјурили до Рикбергове шупе.

Ето нас тамо. Лежали смо стомака приљубљених уз храпаву изолацију крова кад су се неговатељице из старачког дома појавиле и показале груди.

Сунчале су се у малом шумарку с друге стране ограде.

Могли смо да видимо како откопчавају беле мантиле, лежу на земљу и жмуре ка сунцу.

Клас-Јеран је жвакао јабуку коју је нашао на дрвету. Његове клемпаве уши сијале су као црвена крила слепог миша.

– Брате, какве сисе! – рекао је.

Климнуо је главом ка развијеним грудима које су лежале у трави, највише десет метара од наших малих носева.

*Клас-Јеран је жвакао јабуку
коју је нашао на дрвешу*

– Да, вероватно су из Финске – рекао сам.

– Сто посто – рекао је Уфе Рикберг.

– Не можеш да их не приметиш! – рекао је Клас-Јеран.

Подигао се допола и управо је хтео да баца огризак на груди када га је Уфе Рикберг повукао надоле.

– Ти ниси нормалан! – просиктао је.

– Што? – рекао је Клас-Јеран. – Па сто посто бих погодио!

– И оне би нас сто посто откриле – рекао је Уфе Рикберг.

– На то нисам мислио – рекао је Клас-Јеран.

– Па ти баш и не размишљаш много – рекао сам.

Тако смо остали да лежимо на крову док се неговатељице нису обукле, очешљале и вратиле у старачки дом. Стомак ми је био врео као да је био на плеху.

– Ово је строга тајна – шапнуо је Уфе Рикберг.

– Ово никад никоме не смемо да испричамо.

– Мислиш да сам глуп? – рекао је Клас-Јеран.

– Да, мало – рекао сам. – Ја сигурно ником ништа нећу рећи.

– Ни Ленарту Блумгрону – рекао је Уфе Рикберг. – Ни Бери. И нипошто Персију.

– Јок, ником – рекао сам. – Кунем се. Ни ако ми поцепа школску капу.

Уфе Рикберг је прво хтео да посечемо прсте и помешамо крв. Али нисмо имали довољно оштар нож, па смо уместо тога морали да се рукујемо.

Онда сам отрчао кући пошто је било време ручку.

Када је у одељење дошао Перси, нов ученик, за опрезног и бојажљивог Улфа све се променило!

Перси све може и све сме захваљујући својим чаробним патикама. Улф жели те патике да би и сам постао јак и храбар. Али, да би до њих дошао, треба да склопи пословни договор с Персијем...

